

FÚRIA

Bon migdia, Lleidatanes i Lleidatans. Què tal la Festa Major?

Una Festa Major en campanya electoral, eh?,

“*Que!*” diumenge a les urnes,

ressacosos més de un,

no sabia si votar, al Marraco o als Gegants,

o millor a la Diablesa, ensenyant-nos els encants.

I és que en aquest dos mil quinze, de parella sempre han “nat”,

paperetes amb les urnes, i les Festes Majors de la ciutat.

“Pro” tot això ja ho parlarem, uns versots més endavant,

que hi ha tema per escriure,

amb esperança i un somriure.

Ara el que us volíem dir,

és que estem contents que estigueu aquí.

Ja que amb l'estiu que hem passat,

de calors, sequeres i polsegueres,

lo difícil, ja es pot dir, és fins aquí haver arribat.

Òstia, tu, quin gran Juliol,

amb l'infern aquí a la Terra,

les calderes ben enceses,

i els termòmetres donant guerra.

I amb calor i la sequera, el dimoni com a casa,

ha vingut a aquest indret,
i ha caigut amb punt de mira,
just al mig d'un bon merder,
al carrer Prat de la Riba.

I és que aquest, el nostre alcalde,
que hi està ben capficat,
fa passar la Vuelta a Espanya,
cada any per la ciutat.

Al diable primer el xafen,
els pintors i muntadors,
l'atropellen sense treva,

i després també ens pinten, propaganda per el terra.

Després passen les empreses, i la flota comercial,
que l'ofeguen de paperassa, i de bosses fins a dalt.

Un respir que dura poc, un poc més d'algun segon,
i "quel" xafen els ciclistes, que venen amb "peloton".

Finalment ve la neteja, que l'escombra i l'arracona,
i "quel" deixa allí tirat, i mig mort en una espona.

Però diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

CONSELL

El Diable atropellat, l'han deixat allí tirat.

Mal ferit, tot magullat, li han fotut un trencadís;
un ull blau, el braç trencat, i en el cul li han tatuat,
l'anagrama "Cofidís".

"Prol" que realment li cou, és l'actitud del nostre alcalde,
que "perquí" passi la Vuelta, hi dedica un gran esforç,
"pro" que deixa abandonat, fet malbé i a punt de caure,
el Velòdrom Municipal, que tenim al Camp d'Esports.

I tampoc no hi dedica, ni un segon ni un suplici,
en acondicionar correctament, de la ciutat, el carril bici.
I per no parlar tampoc, que no hi fica un "bri" de seny,
en poder bé mantenir, el circuit de bicicletes,
de descens que hi ha a Gardeny.

I és que l'esport popular, i el ciclisme familiar,
deuen ser, per ells foteses,
és més guai estar allà al pòdium, fent-se "selfies" amb hostesses.

Per això el nostre Diable, tot i estar mig malferit,
se'n torna a sota terra, per convocar-nos a un Consell.

Un Consell per als Diables, i qui s'hi vulgui apuntar,
un Consell per decidir, quina acció caldrà afrontar.

Un Consell on també hi seran,
totes les noves incorporacions,

nous Diables que amb ganes, alçaran la massa amunt.
i on els demés, els acolliran, amb un bany de sofre i fum.

I després de molt parlar, en assemblea informal,

ja hem pres la decisió, quin serà l'atac final.

Tornarem aquí a la Terra, amb les masses carregades,
amb el foc com a bandera, i entrant a batzegades.

Omplirem aquest indret, de guspies i vermell,
ressonant nostres tambors, com el cor sota la pell.

Que anirem tots junts a una, sense por i amb esperança,
aclarirem la gola amb vi, i cridarem ben fort: VENJANÇA!!!

PASSADÍS

Els Diables preparats, per complir el seu compromís,
sortiran aquí a la Terra, tot formant un passadís.

Sortiran, primer els nous, sortiran enmig del fum,
demostrant que ve s'ho valen,

que son Diables amb orgull.

Tot i això, abans d'encendre, una cosa heu d'entendre:

som Diables, som de Lleida, i això ho diem ben fort,
tenim sang ben diabòlica, i la ciutat al nostre cor.

Que cremar és la nostra vida, un orgull, això es nota,
i també el beure vi, amb porró o de la bota.

I un cop sortits, ja tots els nous, vindran també els veterans,
veterans, “pro” que cal dir, que n’hi ha de joves i de grans.

I arribats aquí a Ponent, arribats a la ciutat,

hi ha hagut canvis ben notables,

desde l’última vegada, que per “quí” havíem estat.

I resulta “quel” gran xèrif, ara s’ha canviat de nom,

ara es fa dir Ángel Rúbio, és que això ja ho sap tothom.

Ángel Rúbio que amb qui pacta, és ara amb Ciutadans,

que per dir-ho curt i ras, ha pactat el Cartipàs.

El Cartipàs Municipal, on la llengua catalana,

en el nostre ajuntament, més i més residual.

Òstia tu, òstia Ángel Rúbio, es que ens treus de polleguera,

que tu pactes amb la gent, que dins de la seva ment,

només pensa amb l’estanquera.

I “esque” el que jo faria, és fer dissabte, tot ben net,

escombrar-vos cap a fora, amb un camió dels de l’Ilnet.

Amb un camió dels de l’Ilnet? A no, que cada cop n’hi ha més pocs,

que foten tot el “quells” volen, i el que els hi surti dels pebrots.

Que retiren maquinària, i no en posen pas de nous,

el servei que va pitjor, això sí que “m’unfla” els ous.

No se alcalde amb que t’ho gastes, tots aquests, nostres tributs,

“pro” a la nostra Paeria, cada cop hi ha més soroll i més draps bruts.

I és que com va dir el poeta, sembla ser, que “huele azufre”,
vigila nostra cartera, vigila i posa-hi fre.

Ajudar aquí ho necessita, i uns serveis socials ben dignes,
és això el que demanem, i que estiguin a l'altura,
i també que recolzeu, a la gent i entitats,
que treballen per la Terra, i també per la cultura.

Acabeu, ben aviat, el museu, el de la Ciència,
i també el Jaume Morera, que se'ns acaba la paciència.

I és que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

MOLINET

I els Diables, ja a la Terra, ens faran un molinet,
arrasant tot el que trobin, i deixant-ho tot ben net.

I és que aquesta terra és bona, però males herbes també en té,
que ho tallarem tot ben arran, perquè els nous fruits creixin prou bé.

I el que sí que hauríem de tallar,
son aquests privilegis, que tenen els regidors,
que és que tenen pàrquing gratis, i també entrades VIP.
Òstia tu, que democràtic, que natros per “nar” a treballar,
el pàrquing hem de pagar,
en canvi ells, votats pel poble, viuen com un “marahà”.

Per sort tots, no son igual, i n'hi ha alguns que no ho volen,
que retornen privilegis, i a la resta de partits deixen pel terra,
que parlem dels regidors de la CRIDA i el COMÚ,
i també la gent d'Esquerra.

El que a mi sí "quem" sorprèn, son pepé i ciutadans,
deu mil vots entre tots dos, a les passades municipals.

En total sis regidors, però un únic discurs,
Constitución, Constitución, Constitución, Constitución, Constitución.

Tot lo dia vigilant, i també passant revista,
que ningú no se'ls hi cagui, en aquell llibre tant sagrat.

Psss! Però vigileu i aneu amb compte, que els seus ulls ho veuen tot
que segur que aquí a la plaça, ens vigilen els versots.

Que si ens caguem amb el monarca, o la bandera a l'orinal,
"jans" veiem tots els Diables, "nant" al Constitucional.

Però diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

FONT

I ara que ho tenim, tot cremat i ben cremat,
a esperar que torni a créixer, les espigues d'un nou blat.

Les espigues que ho faran, aquest cop a un nou país,
"quel" diumenge a anar votar, el resultat va ser precís.

Una REPÚBLICA CATALANA, aquesta va ser la decisió,
crearem un nou país, amb esperança i il·lusió.

Entengueu-vos i parleu, a la CUP i els Junts pel Sí,
que la gent el que volem, que arribeu a un bon destí.

Un país, el que volem, on aquí hi capiguem tots,
tant si ets d'aquí o ets d'allà, o si vas votar "sí-o-no".

Un país on no ens importa, d'on siguin nostres padrins,
si andalusos o murcians, marroquins, subsaharians.

I és que Espanya no ha entès res,
no ha entès res d'aquest procés.

"Quel" González ens comparava, amb feixistes, tant se val,
ell que ens va fotre a la OTAN, i manava als del GAL.

Un país, també volem, on no et multin per portar, estelades ni xiular,
com li va passar al Barça, quan la Champions va guanyar.

Un país, on els seus bancs, no ens amenacin amb les dents,
que si volen fotre el camp, que fotin el camp corrents.

Això sí, també s'emportin, hipoteques, comissions, desnonaments i
preferents.

Apa, doncs, tots els Diables, ens faran ara una font,
que il·lumini i ens indiqui, com volem viure aquest món.

Què volem un món millor, amb democràcia i solidari,
internacionalista i divers, sostenible, igualitari.

Que sigui més just socialment, i també amb innovació,
que treballi i recolzi, la cultura i l'educació.

I és que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

CARRETILLADA

I és ara aquell moment, de parlar amb sentiment,
que després de tant de foc, que després d'aquesta font,
et volem a tu admirar, oh estimada Diablesa,
perquè tu ets la més maca, i bonica d'aquest món.

I és "quets" guapa i formosa, i et volem veure els encants,
que per molt que passi el temps, a tu "not" passen els anys.

I a qui si que li han passat, ja en son tres. Ep! Poca broma,
és a la Ester Quintana, i a les pilotes de goma.

Que la van titllar de mentidera, que inventava, i que va falsificar,
i resulta que ara un mosso, diu que sí, que van ser ells,
els qui la van disparar.

I Felip Puig, on ets tu ara?

amagat com una rata, i sense donar la cara?

Però tu, oh Diablesa, no t'amaguis, surt a raig,
no siguis Fernández-Díaz, trobant-se amb Rodrigo Rato,
d'amagat en un despatx.

Surt a plaça, Diablesa, però no facis estralls,
si quan surtis aquí al mig,
tu te trobes al nou bisbe, a un tal Giménez Valls.
Que tu saps que els Diables, no som gaire de sermó,
preferim fotre el vermut, i també beure amb porró.
Però ara Diablesa, no me fassis parlar més,
surt aquí, al mig de la plaça, i que t'admirin els demés.
"Quels" Diables també encenguin, ben amunt la seva massa,
que se't mogui bé aquí al mig, la faldilla i la solapa,
i és que només et podem dir:
GUAPA, GUAPA, GUAPA, MÉS QUE GUAPA!!!

PINYA

I després d'haver admirat, aquest digne espectacle,
en que ens hauríem agafat, tots a ella amb un tentacle.
Que reposi aquí al costat, que reposi ben gentil,
per què ara del que es tracta, és parlar de la Infantil.
La Infantil que aquí tenim, ben sentada a un costat,
la Infantil, que parlar d'ells, ens emociona de bon grat.
I és que tots aquests Diables, son i seran el futur,
el futur que seguiran, cremant metxa amb orgull.
Perquè, molts de tots vosaltres, d'aquí uns anys sereu aquí,

un serà el Cap de colla, l'altre el Cap del tabalers,
presidenta de tots natros, o portant els Marraquets.
I és que la resta de Diables, ben tranquils ens hem quedat,
que veient-vos a tots vatros, tenim el futur assegurat.
I com a prova, el correfocs, que vau fer el passat dissabte,
vau crear un petit infern, a Blondel, aquella "tarde".
I el futur que jo us desitjo, és que sigui molt millor,
aixecant el nou país, amb al·legria i il·lusió.
Un futur, on dins la mar, no "hiagi" més morts indignes,
mentre els dirigents d'Europa, s'ho miren ben impassibles.
Que un cop més s'ha demostrat, que la gent va per davant,
on els pobles col·laboren, ajudant als refugiats.
"Refugees Welcome", us diem i us acollim,
mentre a la Unió Europea, us despreciem i us escupim.
Un futur, on nostra escola, visqui plena en català,
i no com a Balaguer, que per un o dos infants,
pretenien obligar-los a fer-ho en castellà.
Un futur, on a la Franja, per sort han arreglat aquell cacao,
i han borrarat la estupidesa, de la llengua del LAPAO.
I és que aquesta llengua nostra, és tant digna com un altra,
i també té els seus encants,
i per "xó" reivindiquem, els Països Catalans.

Apa, doncs, a la Infantil, vingueu aquí a poc a poc,
col·loqueu-vos aquí al centre, fent una pinya de foc.

I és que diables sou i diables sereu,
i orgullosos del sofre i el foc sempre estareu.

DIMONI GROS

Bona gent, que ja acabem, acabem el guirigall,
amb la última cremada, i els versots de aquest Ball.

I és que aquest Ball de Diables, el fem natros, ja sabeu,
que som els Diables de Lleida, més de trenta anys cremant arreu.

Per què a molts de tots vosaltres, ja us hem vist aquestes festes,
sigui veient la Infantil, o la tabalada infernal,

ben tapats, dins del Bestiari, o abraçats enmig d'un salt.

Perquè tot allò que faci, prou pudor de sofre o fum,
i on vegueu foc o guspines, esclatant per el carrer,
segur que som nosaltres, els Diables de Lleida, fent merder.

Que portem els Marraquets, fills del Marraco estimat,
carregats i plens de pólvora, per deixar-ho tot cremat.

Que tenim, també una bèstia,

el nostre drac, el Carrincló,

fotre foc, el que li agrada, no deixant-se cap racó.

Els grallers, també els FLIPA, formen part del nostre món,

“quens” marquen amb els seu ritme,
com batecs del nostre cor.

Perquè a natros ens agrada, la cultura popular,
la cultura de carrer, per cremar-ho tot molt bé.

La cultura “ques” del poble, i de gent dels seus carrers,
com ho va ser el gran poeta, Vicent Andrés Estellés.

“Quel” que ens deia, ja ens marcava, el camí com un cetrot:

“Què hi haurà un dia que no podrem més,
i llavors ho podrem tot”.

O com va dir, també ben clara, Maria Mercè Marçal:

“Som tres voltes rebels” com ella,
i ho diem i ho cridem alt.

I és que dels nostres referents, en podríem fer unes llistes,

i tot fent aquestes llistes,
passar-les a l’Ajuntament,

per que treguin, ja per sempre,
dels carrers, els noms franquistes.

Però ara, el “quens” importa, és dir-vos amb emoció,

que esperem que hagueu passat,
una bona Festa Major.

Perquè natros ja marxem,
però abans una cremada,

una cremada, que farem,
per tots vatros, aquí a plaça.
Que després de recollir,
anirem al fer el vermut,
a la plaça del Dipòsit, estarem allí ficats,
farem música i patates, i alguna oliveta,
si voleu, ja ho sabeu,
passeu-vos una estoneta.

I ja ho sabeu, hi ho diem sempre,
que si alguna cosa no us ha agradat,
ha estat lluny de cap mala intenció,
perquè que diable sóc i diable seré,
i orgullós del sofre i el foc sempre estaré.

Salut i Foc!!! Visca la Terra!!!

Diabla a la sang, i Lleida al cor!!!

Lleida, 29 de Setembre de 2015

